

SAVA

zhaja vsako soboto ob 5 uri zvečer. Uredništvo in upravnništvo: Kranj št. 170 (Prevčeva hiša). — Naročnina za celo leto K 4.—, za pol leta K 2.—, za četrt leta K 1.—. Za vse druge države in Ameriko K 5.60.— Posamezne številke po 10 vinarjev. — Vse dopise je naslavljati na uredništvo lista „Sava“ v Kranju. Insetate, naročnino, reklamacije pa na upravništvo „Sava“ v Kranju. — Dopisi naj se blagovolijo frankirati. Brezimni dopisi se ne priobčujejo. Reklamacije so poštnine proste. — Insetati: štiristopna petit-vrsta za enkrat 12 vin. za dvakrat 9 vin., za trikrat 6 vin., večji insetati po dogovoru. Insetati v tekstu, poslana in posmrtnice dvojno. Plačujejo se naprej. — Rokopisi se ne vračajo. — Brzjav: „Sava“, Kranj. Čekovni račun pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu št.: 41.775.

Ruska ofenziva.

Naša uradna poročila.

Dunaj, 10. junija.

V nasprotju s predvčerajšnjim dnevom so se razvneli včeraj zopet na celi severovzhodni fronti skrajno ljuti boji.

Med Oknom in Dobronovcem smo na eni točki zavrnil 8, na drugi 5 težkih napadov, pri čemer se je posebno izkazal naš šlezjski lovski bataljon.

Ob dolnji Stripi so močne ruske čete po ljuti borbi potisnile naše čete z vzhodnega brega na zapadni breg.

Severozapadno od Tarnopola smo odbili številne ruske sunke.

V prostoru pri Lucku se vrše boji zapadno od Stira.

Pri Kolkah in severozapadno od Čartorijska smo preprečili ruske poskuse prekoračiti reko.

Dunaj, 11. junija.

Vzhodno od Kolkov je došel sovražnik pred-sinočnjim s tremi polki na levi breg Stira. Bil je včeraj z obkoljevalnim protinapadom avstro-ogrskih čet zopet vržen čez reko, pri čemer nam je prišlo v roke 8 častnikov, 1500 mož in 13 strojnih pušk.

Severozapadno Tarnopola smo s protisunkom zopet zavojevali višino, ki jo je sovražnik z velikimi izgubami osvojil.

V severo-vzhodnem delu Bukovine so se vršili zopet izredno srđiti boji. Vsled pritiska nadmočnih sovražnih sil, ki se jih uporablja s tudi pri tem sovražniku brezprimerno brezobzirno porabo človeškega materijala, je postalo potrebno, da naše čete tam od sovražnika odločimo ter jih vzamemo nazaj.

Dunaj, 12. junija.

Na severo-vzhodu Bukovine se je izvršila odločitev od nasprotnika med hudimi boji zadnjih

čet. Sovražna skupino, ki je prodirala iz Bučaca proti severo-zapadu, je protinapad nemških in avstro-ogrskih polkov vrgel, pri čemer je ostalo 1300 Rusov v naših rokah.

Na višinah vzhodno od Višnjevčika se je danes zjutraj v našem topovskem ognju zlomil močen ruski napad. Vzhodno od Kozlova so naši štrafunski oddelki uničili eksponirano rusko postojanko. Severo-zapadno od Tarnopola se vrše še vedno silni boji. Večkrat imenovane pozicije pri Vorebijovki so opetovano menjale svojega posestnika. Ob Ikvi in v Voliniji je vladal včeraj razmerna mir. Zapadno od Kolkov so naše čete zavr-nile poskus ruskih čet, prekoračiti reko. Tu, kakor povsod, odgovarjajo sovražne izgube njegovi brezobzirni uporabi mnogoštevilnih mas.

Dunaj, 13. junija.

Ob Prutu južno Bojana smo zavrnil ruski napad. V Sadagoro, Snyatin in Horodenko je vkorakala sovražna kavalerija. Pri Burkanovu ob Stripi se je več ruskih sunkov poresrečilo. Severozapadno Tarnopola stoje naše čete neprestano v boju. Pri Sapanovu smo z ognjem naših topov preprečili ruski napad. Jugozapadno Dubna smo pognali sovražno kavalerijsko čredo nazaj. V Voliniji je dosegla sovražna konjenica ozemlje pri Torčinu. Večinoma vlada mir. Pri Soculu ob Stiru je pognal sovražnik svoje čete k napadu. Bil je vržen nazaj. Tudi pri Kolkah so se ponesrečili vsi ruski poskusi prekoračiti reko. Število tu sem privedenih vjetnikov je naraslo na 2000.

Dunaj, 14. junija.

Južno Bojana in severno Črnovic so bili ruski napadi odbiti. Sicer južno Pripjeta pri nespremenjenem položaju nobenih posebnih dogodkov. Severno Baranovičev so stale včeraj dopoldne nemške in avstrijske čete pod najtežjim ognjem ruskih topov.

Zvečer je sovražnik napadel pozicije, pa je bil povsodi popolnoma vržen. Nazadnje je stre-

ljala sovražna artiljerija v nazaj se valeče ruske množice.

Dunaj, 15. junija.

Južno Bojana in severno Črnovic so naše čete odbile ruske napade. Nad Črnovicami je ogenj naših topov preprečil sovražnikov poskus, prekoračiti Prut.

Med Dnjestrov in Prutom nobenih pomembnih dogodkov. Sovražnik je črto Horodenka—Sniatyn proti zapadu le malo prekoračil. Pri Višnjevčiku se je vršil izredno srđit boj. Tu in pa severozapadno Rydomla in severozapadno Kremenjca so bili vsi ruski napadi zavr-njeni.

V ozemlju južno in zapadno Lucka je položaj neizpremenjen.

Pri Lokačih se je pričela na obeh straneh hojevati konjenica, ki je razjahala konje.

Med železnico Rovno—Kovel in Kolki se trudi sovražnik na mnogih točkah, vporabljač nove divizije, izsiliti prehod preko odseka Stohod-Stir; bil je povsodi odbit ter je imel težke izgube.

Nemška uradna poročila.

Berolin, 11. junija.

Južno Kreva so sunili nemški izvidni oddelki v rusko pozicijo. Razdjali so sovražne naprave ter pripeljali nad 100 Rusov vjetih in 1 strojno puško nazaj.

Berolin, 13. junija.

Ob Dvini jugovzhodno Dubene je ogenj naših baterij razpršil neko rusko konjeniško brigado. Severovzhodno Paranovičev je bilo streljanje sovražne artiljerije živahnije.

Armada generala grofa Bothmerja je zapadno Przewloke ob Stripi popolnoma odbila sovražne napade. Pri Podhajcah je nemški letalec v zračnem boju premagal rusko letalo. Vodja in opazovalec — neki francoski častnik — sta vjeta. Letalo je shranjeno.

PODLISTEK.

Vladimir Korolenko.

Brez besede.

Dalje.

„Ha, če je prišla miss Annie semkaj, da si poišče sreče, potem vam rečem, da jo bo morala iskati drugod. Poznam to damo: Plača prav malo, a delati treba veliko.“

„E, mister Bork, kdo pa dela ne ljubi na tem svetu?“ reče vzdihujoč Matvej.

„No, to je že res, ali tukaj ima vsakdo rad mnogo plače in malo dela. Pa morda mislite vi drugače, potem bo mister Bork molčal . . . Saj to ni moja stvar . . .“

Bork je šel in kmalu stopil na cesto. Bil je resen žid, a eden onih, ki nimajo sreče in njegova obrt ni ravno cvetela. Soba je bila malokdaj zasedena in bifet v sosedni sobi ni mnogo donal. Hčerka je delala prej v neki tovarni in sin je obiskoval šole. Tovarna pa je bila sedaj zaprta in mister Bork je že tretjič menjal obrt ter mislil že na četrto podvzetje. Vrhtega v Ameriki v resnici ne posegajo radi v tuje zadeve, zato našim Loziščanom mister Bork tudi ni drugega povedal, kaaor da bo Ana zaenkrat pomagala njegovi hčerki pri gospodinstvu in da ne zahteva od nje nikakega plačila.

„Hočeva še čakati, dekle,“ meni Matvej. „Morda pride kmalu odgovor od Lozinskega in potem dobimo že tudi zate delo na deželi.“

„Dal Bog,“ odvrneta oba zaeno, dekle in Dyma.

„In sedaj,“ reče Matvej, „napiši naslov, Dyma.“

A pojavilo se je dejstvo, ki je Loziščanoma zastrlo kri v žilah. Stvar je bila namreč ta, da je

Matvej shranil listek z naslovom v tobačnem mehurju. V njem je brččas toliko časa mlet tobak, da je bila pisava popolnoma izbrisana. Prvo besedo se je še lahko bralo, da je bila Minesota, a drugega tudi nič več. Najprej je pregledaval Matvej listek, potem Dyma, naposled so poklicali Borkovo hčerko, ako bi morda ona kaj našla — in nazadnje je prišel še Dymov najnovejši prijatelj — bil je Irec. Toda tudi on ni mogel ničesar čitati s tega kosca papirja.

„Kaj bo pa zdaj?“ vpraša Matvej žalostno. Dyma ga očitajoče pogleda ter se prime za glavo. Matvej je razumel, da ga Dyma noče karati vpričo tujih ljudi, marveč da je samo s kretljivo hotel pokazati, kaj misli o Matvejevi glavi. Ob drugi priliki bi bil morda tudi Matvej kaj odgovoril, a sedaj je čutil, da so po njegovi krivdi vsi trije izgubili edino upanje, in zato je molčal.

„Eh,“ reče Dyma ter se popraska za ušesom. Matvej stori istotako, Irec pa, očitvidno odločen mož, vzame zavitek ter napiše nanj: „Minesota, na Josipa Lozinskega, ruskega delavca na farmi“ in reče:

„All right!“

„On pravi, oll-rai!“ zakliče Dyma veselo, „potem bo pismo tudi tako našlo svojo pot.“

„Dal Bog; bil bi to pravi božji čudež,“ reče Matvej.

Irec pa je bil pripravljen, skupno z Dymo ponesti pismo na pošto. Ko sta odhajala — Irec s klobukom in palico v roki, Dyma pa v beli halji s kučmo na glavi — sta se Matveju zdela tako čudna, kakor bi ju videl le v snu. Osobito še, ko je pri vratih Irec z elegantnim zamahom roke pustil Dymo naprej in je le-ta istotako obstajal na tem, da gre Irec prvi. Naposled sta šla oba obnem skozi vrata in tu je vendarle poizkušal Dyma izsiliti prvi prehod. Irec ga je vdaril krepko po ra-

mah ter se glasno zasmel . . . Dyma se je samozavestno ozrl po Matveju.

IX.

To je bilo v petek popoldne.

Matvej je čakal na Dymo, a Dyma in Irec se dolgo nista vrnila. Matvej se je vsedel k oknu in gledal, kako hite spodaj ljudje mimo, kako so počasi vozili orjaški, kakor hiše veliki tovorni vozovi in kako so železniški vlaki frčali skozi zrak. Na nebu se je prikazala prva zvezda izza hišnih streh. Roza, Borkova hčerka, je pogrnjala v sosedni sobi mizo z belim prtom, postavila nanjo lučiči in položila gor z belimi prti pokrita hleba.

Pri teh pripravah se je Matveju milo storilo. Spomnil se je, da je danes petek, in da praznujejo v njegovi domovini židje vedno na ta način začetek sabata.

Res je koj na to prispel mister Bork iz sinagoge, tiho, častljivo in, kakor se je Matveju zdelo, žalostno. Stal je ob mizi, se zibal semtertja in z zaprtimi očmi šepetal svoje molitve, medtem ko je skozi okno donel počestni šum in se je slišal iz tretje sobe smeh mladega Johna, ki je prišel iz šole in pripovedoval Rozi in Anuški vesele stvari. Na očetov klic je prihitelo dekle v sobo ter vtilo očetu vodo čez roki. Umil si je roki, potem konce prstov, brizgnil vodo naokrog ter mrmral molitve, dočim je deklica očividno mislila na kaj smešnega ter se skrivaj ozirala po bratu, ki je tudi pristopil k mizi ter čakal in se zibal na prstih. Nato so se vsedli. Mlada človeka sta nadaljevala veseli pogovor. Le Bork je včasih tiho zamrmral in ko je rezal kruh ter čebulo, je večkrat globoko in žalostno vzdihnil . . .

(Dalje.)

Boj pri Baranovičih.

Iz vojnega tiskovnega stana poročajo: Na fronti ob Ščari, severno železniškega križišča Baranoviči (vzhodno Slonima) so se vršili dne 13. junija večji boji. Ruska artiljerija je z bobnajočim ognjem razbila naše pozicije, ki v tem močvirnatem ozemlju niso tako trdne, kakor drugod. Nato je navalila pehota. Toda učinkujoči ogenj avstrijskih baterij je ruske kolone uničil. Naša junaška pehota, posebno neki velikovaradinski polk, je z neomajno mirnostjo vrgla napadalce povsodi nazaj, tako da so se ruske čete umaknile v divjem begu. Zasedovala jih ni le naša artiljerija, temveč tudi lastni topovi so jih sprejeli z zapornim ognjem ter jim prizadajali strašne izgube. Bojevanje naših čet, precizno delovanje naše artiljerije je bilo sijajno. Vsi napadi so bili odbiti. Rusom tudi belgijski oklopni avtomobili, ki so s strojnimi puškami in revolverskimi topovi podpirali napad, niso mogli pomagati.

Ruske fantazije o naših izgubah.

Iz vojnega časnikaškega stana javljajo: Rusko časopisje slavi krajevne ruske uspehe kot velike in odločilne zmage ter trdi, da smo izgubili v dosedanjih bojih več kot stotisoč (!) ljudi. Samo po sebi umevno je, da smo imeli v že 7 dni divjajoči bitki izgube na ljudeh in materijalu, brezumno pretiravanje pa je, da smo izgubili 100.000 ljudi. Konstatirati je, da so naše krvave izgube razmeroma majhne. Ruski generalni štab meri gotovo po ogromnih krvavih izgubah svojih napadalnih kolon, ko trobenta o nas take številke v svet.

Voditelji ruske ofenzive.

„Dziennik Narodoy“ poroča: Rusko ofenzivo vodijo generali Brusilov, Bjelajev, Evert, Lukovski, Kuropatkin in Polivanov.

Sodelovanje Francozov.

Švicarski listi poročajo, da sodelujejo pri ruski ofenzivi v odlični meri tudi francoski častniki, zlasti v generalnem štabu, kot letalci in pa kot artiljerijski zapovedniki. Novi ruski topovi so francoskega in japonskega izdelka.

Položaj v Črnovicah.

Iz Črnovič poročajo 12. junija: Mesto preživlja zopet historične trenutke. Povsodi je videti naše in ruske ranjence ter na fronto korakajoče vojaške oddelke. Prebivalstvo z nervoznostjo pričakuje nadaljnih dogodkov. Rusi so koncentrirali ob besarabski meji nad 800 topov ter veliko število konstruiranih metalcev min. Njihove juriše s pomočjo strupenih plinov vodijo francoski častniki. Grmenje topov je strašno. Zdi se kakor da bi se zaganjala vsa besnost cele ruske armade na našo fronto.

Naša ofenziva na Italijanskem.

Naša uradna poročila.

Dunaj, 10. junija.

Sunke Italijanov proti več točkam naše fronte med Adižo in Brento smo zavrnil.

K dosedaj naštetim vjetnikom v napadalnem prostoru je prišlo še nad 1600, med njimi 25 častnikov.

Pred tolminskim mostiščem so naše čete po močnem učinkovanju artiljerije razdejale ovire in kritja dela sovražne fronte ter se vrnile z 80 vjetniki, med njimi 5 častniki, nadalje z eno strojno puško in drugim vojnim plenom od tega podvzetja.

Dunaj, 11. junija.

Italijani so ponovili svoj sunek proti posameznim pozicijam fronte ter so bili zopet povsodi naglo in krvavo zavrtni. Na Monte Lemerle so naše čete presenetljivo napadle sovražne oddelke, ki so se blizu vrha še držali; dobile so hrib popolnoma v svojo posest ter so vjele nad 500 sovražnikov.

Dunaj, 12. junija.

Položaj na jugozapadnem bojišču je neizpremenjen. V Dolomitih in na svoji fronti med Brento in Adižo smo zavrtni Italijane, kjer so napadali.

Dunaj, 13. junija.

Na fronti med Adižo in Brento in v Dolomitih so bili artiljerijski boji od časa do časa, čim so se vremenske vidne razmere zboljšale, jako živahni. Na več točkah so Italijani svoje brezuspešne napadalne poskuse obnovili.

Gorica in Doberdob v ognju italijanskih topov. Ponočni napad na Doberdob.

Dunaj, 15. junija.

Sinoči so začeli Italijani z ljutim ognjem topov in minskih metal proti Doberdobski visoki planoti in goriškem mostišču. Ponoči so sledili proti južnem delu visoke planote infanterijski napadi, ki so povečini že zavrtni. Na nekaterih točkah boj še ni končan.

Na tirolski fronti nadaljuje sovražnik svoje brezuspešne napore proti našim pozicijam v Dolomitih v prostoru Peutelstein-Schluderbach.

Naši letalci so bombardirali kolodvor v Veroni in Padui.

Potopljena italijanska pomožna križarka.

Dunaj, 11. junija.

Neki naš podmorski čoln je dne 8. junija zvečer bombardiral od več rušilcev spremljano veliko italijansko pomožno križarko „Principe Umberto“ s četami na krovu; ladja se je potopila v malo minutah.

Napad naših hidroplanov na Benetke in gorenje-italijanske železnice.

Dunaj, 12. junija.

Flotilja hidroplanov je v noči od 11. na 12. junij izdatno in z vidno dobrim uspehom bombardirala železniško progo San Dona-Mestre in železniške naprave v Mestru, večkrat dobro zadela remizo za lokomotive ter obložila tudi arzenal v Benetkah z nekaj bombami. Kljub silnemu obrambnemu ognju so se vrnila vsa letala.

Brezuspešen napad sovražnih torpedovk na Poreč.

Dunaj, 13. junija.

Dne 12. t. m. zjutraj so vdrle tri sovražne torpedne jednote v poreško pristanišče. Obrambne baterije in aeroplani so jih pregnali. Ogenj njihovih topov ni imel učinka. Le neki zid in neka sta bila lahko poškodovana, nikdo ni ranjen, medtem, ko so baterije in letalci zadeli.

Demisija Salandrovega kabineta.

Curij, 13. junija. Italijanska poslanska zbornica je imela včeraj sejo, ki je trajala eno uro in bila izredno viharna. Nekaj poslancev je izjavilo, da bi bili glasovali v soboto za Lucianijev dnevni red, oziroma proti njemu, ako bi bili navzoči, ali to bi število ne bilo vplivalo na izid glasovanja.

Salandra je ob nemiru zbornice naznanil, da je ministrstvo vsled glasovanja v soboto podalo kralju demisijo in da si je kralj pridržal odločitev. Ministrstvo ostane v svojem poslu v svrhu reševanja rednih upravnih reči in vzdrževanja javnega reda. Ministrstvo bo medtem uporabljalo vsa od parlamenta mu dana pooblastila in prevzame vsako morebitno odgovornost za to, kar more biti potrebno za zmagovito nadaljevanje italijanske vojne. Zato prosi zbornico, naj odgodi svoje delo.

Boji na Francoskem.

Nadaljni nemški uspehi.

Berolin, 10. junija.

Na zapadnem bregu Maase smo uspešno nadaljevali borbo proti sovražnim baterijam in okopom.

Vzhodno od reke so naše čete nadaljevale napade. V trdih bojih smo sovražnika na višinskem grebenu jugozapadno od forta Douaumonta, v gozdu Charpitre in na hrbtu Fumin vrgli iz več pozicij.

Zapadno od utrdbe Vaux so naskočili bavarški lovci in vzhodnopruska infanterija močno poljsko utrdbo, ki je padla s posadko še nad 500 mož in 22 strojnimi puškami v naše roke.

Število od 8. junija sem vjetih znaša 28 častnikov in nad 1500 mož.

Na Hartmannsweilerkopfu je pripeljala neka nemška patrolja več Francozov kot vjetnike iz sovražnih jarkov.

Berolin, 11. junija.

Na obeh straneh Maase silni artiljerijski boji. Plen iz napada vzhodno od reke, o katerem smo včeraj poročali, se je zvišal še za 3 tope in 7 strojnih pušk. Zapadno od Markircha je neka nemška patrolja, ki je vdrila v francoske jarke, vjela enega častnika in 17 mož.

Berolin, 12. junija.

V Champagni, severno od Perthesa so vdrli nemški izvidni oddelki v francoske pozicije, vjeli po kratkem boju 3 častnike nad 100 mož, vplenili 4 strojne puške ter se vrnili po načrtu v lastne jarke. Na obeh straneh Maase neizpremenjeno živahen artiljerijski boj.

Nemške čete so osvojile sovražne pozicije pri pristavi Thiaumont.

Berolin, 14. junija.

Na višinah jugo-vzhodno Zillebeke smo izgubili tekem včerajšnjega boja del novih pozicij. Desno od Maase smo v bojih dne 12. in 13. junija osvojili sovražne pozicije, nahajajoče se zapadno in južno Ferme Thiaumont. Pri tem smo vjeli 793 Francozov, med njimi 27 častnikov in vplenili 15 strojnih pušk. Podjetja nemških patrolj pri Maricourtu severno Somme in v Argonah so bila uspešna.

Novi francoski topovi.

Reuter tolaži angleško javnost radi izgube verdunske utrdbe Vaux s tem, da poroča o novih

francoskih topovih, ki da bodo te dni prvič postavljeni v pozicije na fronti. Novi topovi imajo kaliber 40 cm ter streljajo baje tako naglo, kakor slavni francoski 7.5 cm topovi. Francoska artiljerija pa da dobi skoro še druge nove topove, ki obljublajo še več kakor 40 centimeterski.

Ruske čete za Francijo.

„Pester Lloyd“ poroča preko Kodanja: Pri Arhangelsku se vrši koncentracija močnih ruskih čet, ki prihajajo večinoma iz Finske. Govori se, da namerava Rusija te čete poslati preko Anglije na francosko fronto in da je bilo s tem načrtom v zvezi tudi potovanje lorda Kitchenerja.

Na Balkanu.

Pred velikimi dogodki na Balkanu?

Pariški „Journal“ priobčuje razgovor svojega korespondenta s srbskim prestolonaslednikom, ki je izjavil, da se sam poda prihodnje dni v Solun, kamor pride istočasno tudi kralj Peter. Prestolonaslednik Aleksander je poudarjal, da se pripravljajo na Balkanu veliki dogodki.

Nova obrambna črta pred Solunom.

Amsterdam, 14. junija. Listi poročajo: Aliiranci gradijo izven obstoječega utrbenega pasu pri Solunu novo, bolj blizu proti sovražnim četam potisnjeno obrambno črto.

Obstreljevanje bolgarske egejske obale.

„Le Journal“ poroča: Ententno brodogje obstreljuje celo bolgarsko obrežje ob Egejskem morju. Oblasti so evakuirale Dedeagač in druge kraje ob obali ter spravile prepivalstvo v notranjost dežele.

Tudi grško brodogje demobilizirano.

Ženeva, 14. junija. Kakor poročajo listi iz Aten, je podpisal kralj še en ukaz, ki odreja splošno demobilizacijo vojnega brodogja.

Francozi so zasedli otok Tazos.

London, 9. junija. Reuter. Kakor brzojavljajo iz Kavale, so Francozi zasedli otok Tazos. Otok Tazos leži nasproti zalivu Kavale le 6 km od kopnega. Glavno mesto je Panagia. Na otoku prebiva okrog 13.000 Grkov.

Splošna demobilizacija na Grškem.

Pariz, 13. junija. „Petit Journal“ javlja iz Aten: Ministrski svet je pod predsedstvom kralja Konstantina definitivno sklenil, odrediti splošno demobilizacijo grške armade.

Solun, 13. junija. Po poročilih, ki pa od glavnega stana še niso potrjena, spravljajo Grki zaloge svoje municije iz Seresa v smeri na Dramo in Kavalo.

Protest Grške vlade.

„Temps“ poroča iz Aten: Grška vlada je svojim poslanikom v četverozveznih državah naročila, da naj protestirajo proti blokadi Grške. Svoj protest bo grška vlada podprla s posebno spomenico, v kateri bo skušala dokazati svojo lojalnost napram ententi. Tudi bo poslala evropskemu časopisju poseben komuniké, ki odločno zanika vsako vzajemnost med Grki, Nemci in Bolgari.

Rusi na romunskih tleh.

Kakor poročajo iz Bukarešte, se je razvnel potem, ko so Rusi prestopili na romunska tla, ljut boj med avstrijskimi in ruskimi četami. Mesto Marmornica in več okoliških vasi je močno poškodovanih. Romunski general Pastrascu, ki je hotel v Marmornico, ni mogel dospeti tja, kjer so se takrat še vršili o neposredni bližini ljuti boji. Romunija bo zahtevala popolno odškodnino za povzročeno škodo. (Marmornica je romunsko mesto, ki leži na bukovinsko-romunski meji, jugovzhodno Bojana.)

V Orientu.

Turška poročila.

11. junija. Fronta v Iraku. V odseku Felahije je obstreljevala naša artiljerija 10. junija različne, po sovražniku zasedene točke. Dva sovražna topovska čolna, ki nista mogla zbežati, sta bila z eksplozijo na krovu se nahajajoče artiljerijske municije, razstreljena v zrak. Tri velike transportne ladje, katere sta vlekla ta dva topovska čolna in ki so imele tudi artiljerijsko municijo, so bile potopljene. Štiri velika municijska skladišča, nahajajoča se na bregu reke, so bila vsa pognana v zrak. Eksplozije so povzročile v taboru sovražnega bataljona požar. Tabor je bil popolnoma razdejan. V boju, ki se je vršil s sovražnikom v okolišju Semdnijana, je bila sovražna kavalerija, nad 1000 mož močna, popolnoma uničena. Samo prav neznatnemu številu sovražnikov se je posrečilo, da so se rešili. Vplenili smo več živine, telefonskega materiala, materiala za gradbo mostov in veliko množino pušk in municije.

12. junija. Fronta v Iraku. Neizpremenjeno. — Kavkaška fronta. V lokalnih bojih, ki so se odigrali na desnem in levem krilu, smo napravili več vjetnikov in vplenili veliko množino pušk, telefonskih aparatov in okopnega materijala. V večerjem našim poročilu naznanjeni boj, ki se je končal z uničenjem okrog 1000 mož ruske kavalerije, se je izvršil v bližini reke Zappe, južno kraja Čevlemrek in vzhodno kraja Amadiena. Predpoldne 11. junija je vrglo 5 sovražnih letal okoli 50 bomb na mestne dele v Smirni. Nekaj moč, žensk in otrok je ubitih ali ranjenih, nekaj bivališč porušenih.

Ruska poročila.

7. junija. V smeri Erzingan se je z močnejšimi turškimi četami započeti napad v našem artiljerijskem ognju razbil. Naše, na Bagdad namerjene čete so po boju zavzele pri Kanikinu močno utrjene sovražne pozicije. Naša konjenica je atakirala turške jarkove ter pokosila več sovražnih bataljonov.

9. junija. Kavkaška fronta. Pri Trapezuntu so pregnali naši izvidni oddelki Turke iz samostana južno Kordogoba (22 km jugozapadno Trapezunta). V smeri Gimiskane je vdrl oddelek naših čet v sovražne pozicije, zabil je vjetnike in vplnil metala za bombe, orožje, vojno orodje in taboriščne šotore. Sovražni protinapadi so bili gladko odbiti.

11. junija. Kavkaška fronta. Turki so opetovano napadli našo pozicijo v prostoru pri Platani. Bili pa so z velikimi izgubami zavrženi ter so pustili mnogo sto mrličev pred našimi jarki. V smeri Gumiškana so zasedle naše čete najsrednejšo črto sovražnih jarkov. V smeri Diarbekir so naše čete napredovale; pripeljale so vjetnike in zaboje z municijo.

DNEVNE VESTI.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko naznanja, da se nahajajo sedaj njeni uradni prostori v Ljubljani, Beethovnova ulica št. 10, I. nadstropje.

Na c. kr. cesarja Franca Jožefa gimnaziji v Kranju se bodo vršile vzprejemne skušnje za prvi razred dne 28. junija od 1/2 9. ure naprej. Učenci, ki žele biti vzprejeti v prvi razred, naj se javijo v spremstvu svojih staršev ali odgovornih namestnikov dne 25. junija od 9.—12. ure dopoldne v učilnici petega razreda v zasilni bolnici na Pungratu ter prinesejo s seboj krstni list in obiskovalno spričevalo. Vnanji učenci se lahko oglasijo tudi pismeno, ako pošljejo gori omenjeni listini po pošti do dne 25. t. m.

Seja kranjskega občinskega odbora ob danes zvečer ob 6. uri. Mej drugim se bodo rešile ponudbe za nakup v posekanje določenega lesa v občinskem gozdu na Šmarjetni gori.

Promocija. Dne 9. t. m. je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava gosp. Ludovik Grobelnik, notarski kandidat v Kamniku.

Posojilo na srečke. Izšla je v „Wiener Zeitung“ cesarska naredba, ki dovoljuje avstrijski družbi Rdečega križa najetje posojila na srečke v znesku 40 milijonov kron, razdeljenih na dva milijona komadov premijskih zadolžnic po nominalni vrednosti 20 kron. To posojilo naj omogoči Rdečemu križu, ki pripravlja vrsto velikopoteznih pomožnih akcij, zagotoviti si fond, iz katerega bo mogel v poznejših mirnih letih pokrivati stroške svojih blagru države in vojne sile posvečenih nalog. Cesar je kot protektor Rdečega križa takoj dal sankcijo tej naredbi.

Policijska ura. Sporazumno s c. in kr. 5. armadnim poveljstvom (nastanjevalni oddelek) odredila je c. kr. deželna vlada z razpisom z dne 8. junija 1916 št. 15971 glede policijske ure v gostilniških in krčmarskih (tudi v kavarniških) obratih sledeče: Gostilniški, krčmarski (tudi kavarniški) obrati se morajo v vseh občinah političnega okraja Kranj zapirati točno ob 9. zvečer. Ta policijska ura velja ne oziraje se na to, ali je v kraju ali občini nastanjeno vojaštvo ali ne. Izvzete so le one gostilne, v katerih so častniške menaže in tudi le v toliko, v kolikor se gre za prehranitev častnikov. Svoječasno nekaterim kavarniškim obratom izdana dovoljenja, da smejo imeti svoje obratne prostore čez policijsko uro, namreč, do 11. ure odprte, ostanejo v veljavi. Pripomni se izrecno, da je popolnoma nedopustno, ob policijski uri zapreti vrata obratovališča in puščati goste v obratnih prostorih ter jim celo še streči. Prestopki te odredbe kaznovali se bodo v smislu določbe § 131 lit. b. obrtnega reda z denarnimi globami do 1000 kron ali z zaporom do 3 mesecev, v ponovnem slučaju pa se bo koncepcija sploh odzela. Pričujoči razglas stopi takoj z razglasitvijo v veljavo. Svoječasno izdane odredbe glede žganjetoča in nadrobne prodaje žganjih opojnih pijač ostanejo neizpremenjene v veljavi.

Nadlegovanje avtomobilov po otrocih. V zadnjem času se vedno bolj ponavljajo slučajji, da se nastavljajo otroci ob in na cestah, kjer vozijo avtomobili in mečejo na avtomobile kamenje, palice, blato prah it. l. ter se mimo se vozečim smejejo, jih kličejo, salutirajo in tekajo za avtomobili. Ne

samo, da se lahko zgodi velika nesreča tako onim, ki so v avtomobilih kakor tudi otrokom, ki se nastavljajo na cestah, tudi tako obnašanje v teh težkih časih ne kaže nobene izobrazbe. Zato se tem potom vsi stariši pozivljajo, da pouče primerno svoje otroke in jim branijo hoditi brez nadzorstva na cesto, naj raje ostanejo otroci doma pod skrbnim varstvom, in naj ne pohajkujejo kakor malopridneži okoli. C. kr. okrajno glavarstvo opozarja, da bo odslej, kakor hitro se bo zgodil še kak sličen slučaj, postopalo z vso strogostjo in bodo tudi stariši brez obzira klicani na odgovor in občutno kaznovani.

Obiskovanje bolnikov v civilnih bolnišnicah in v sličnih civilnih oskrbovališčih. Deželna vlada nam je doposlala naslednje obvestilo: Vsled odredbe ministrstva za notranje zadeve, se mora od 20. junija 1916 vsak, kdor hoče obiskati v civilnih bolnišnicah ali v vsakovrstnih sličnih civilnih oskrbovališčih kakega bolnika, oziroma oskrbovanca, izkazati z zdravniškim potrdilom, da je bil tekom vojne uspešno cepljen proti kozam ali ponovno cepljen, sicer mu vratarji ne smejo dovoliti vstopa v zavodove prostore. Izjeme so dopustne samo v posebnih nujnih slučajih (n. pr. kadar žele od daleč došli svojci obiskati kakega umirajočega), toda le, če to izrečno dovoli načelujoči, ozir. službojoči zdravnik v zavodu. Občinstvo se na to že sedaj opozarja, da si preskrbi pravočasno potrebno potrdilo in se tako izogne neprilicnostim.

Razglas radi košnje. Letošnja košnja se pričinja. Z ozirom na veliko važnost, da se seno pravočasno in prav spravi, je treba nemudoma storiti potrebne korake da se tozadevna dela zagotovijo in sicer tudi v slučaju da ne bi bilo možno dobiti v pomoč vojaških delavcev, v katerem pogledu se vrše že pogajanja med c. kr. deželno vlado in c. in kr. vojaškim poveljstvom v Gradcu, a še ni končnih odredb. Zategadelj se morajo dela poprijeti vse delavne moči, vsakdo mora radevolje pomagati pri delu, ki je za državo, kakor tudi za vojaštvo, ki stoji na braniku domovine, največjega pomena. Že s tuk. ukazom z dne 31. maja t. l. št. 15733 je bilo rečeno, da morajo občinski zastopi in žetvene komisije za to poskrbeti, da se delo povsod izvrši in da se počasneje prisili k delu ter da se razpoložljivi delavci porabijo tam, kjer so najbolj potrebni. Pri delu se mora tudi ženstvo najbolj uporabljati. Če potreba nanesse, je tudi ob nedeljah in praznikih kositi in spravljati seno. Slično bo postopati tudi pri bodoči žetvi. Vsled odloka c. kr. deželne vlade z dne 3. junija t. l. št. 18386 se naznanja, da imajo vsa trenska poveljstva in pa poveljstva bolnic, nastanjena v tuk. okraju povelje, dajati v svrhu košnje moštvo na razpolago. Tozadevne prošnje vlagati je potom županstev neposredno na dotična vojaška poveljstva.

One občine, ki so že prosile za odkaz večjih vojaških oddelkov, dobile bodo pozneje vednost če se jim more ugoditi. Dotlej je stvar in dolžnost žetvenih komisij vse potrebno odrediti, da se košnja povsod pravočasno izvrši. O vsih morebitnih posebnih zahtevkih je nemudoma poročati. Za slučaj da ne bi zadostovale delavske moči ene občine, zamorejo se županstva oziroma žetvene komisije sosednih občin zaradi skupne akcije dogovoriti. O stanu košnje in če se je nadejati popolne in pravočasne izvršitve, je do 15. junija t. l. poročati.

Posestnikom ovac. V ta namen, da se zagotovi vojni upravi vsa ovčja volna, ki se bo sedaj nastrigla, so oblasti odredile: S striženjem je začeti takoj in končati sredi junija. Pri striženju je paziti na to, da ostanejo posamezni kosmi skupaj. Kosme je nesnage očistiti vsak kosem zase oviti in po možnosti zvezati, tako da se jih bo lažje preštel. Takoj, ko se je s striženjem končalo to je najpozneje 25. junija naznaniti je najbližji orožniški postaji množino nastrigane volne v kilogramih, kraj, kjer je volna shranjena, ter ime in stanovališče tistega, v čigar posesti je volna ali ki ima pravico, čez volno razpolagati. Nastrigano volno bo prevzela pralno-vojaška nakupovalna komisija ob dneh, ki se bodo šele določili. Dotlej pa ima ostati volna nedotaknjena in je vsako razpolaganje z njo strogo prepovedano. Volna pa se bo prevzemala po zakonitih najvišjih dopustnih cenah, prestopki se bodo najstrožje kaznovali.

Obsodba radi poskušene goljufije na škodo vojaškega erarja. Trgovec, nazadnje črnovojnik Franc Šmalc iz Rudolfovega je bil obsojen s sodbo vojnega sodišča vojna pošta 330 z dne 19. aprila 1916 radi hudodelstva poskušene goljufije na škodo c. in kr. vojaškega erarja v petletno težko in poostreno ječo. Vzrok obsodbe je bil, da je Franc Šmalc po zimi 1915 nekemu c. in kr. monturnemu prejemnemu mestu dobavil mesto pristne ovčje volne, manj vredne ali nerabljive nadomestke, kakor strojarsko volno, dlako rogatego živine in prešičev v zavojih, prirejenih za prevaro.

Ali je okusno meso domačih zajcev? Ko sem zadnjič zopet obiskal vojno zajcarno pod

Rožnikom, sem se s tamošnjim voditeljem dr. Voszko pogovarjal o dobroti in užitnosti mesa domačih zajcev. Čudno se mi je videlo, zakaj se ljudje tega mesa tako branijo. Dr. Voszko mi je rekel, da je temu krivo samo neutemeljeno govoricenje takih ljudij, ki še nikoli tega mesa pokusili niso, on za svojo osebo pa, da ga mora prav posebno pohvaliti. Zajčje meso je vedno najti na Francoskem, v Belgiji in na Angleškem na jedilnih listih najboljših restavracij in hotelov. Pripravljajo ga tamkaj na najrazličnejše načine in ljudstvo ga silno rado kot neko posebno dobro in tečno jed uživa. Dr. Voszka mi je nadalje pravil, da se bavi z zajčjerejo že nad 12 let ter, da so on in vsi njegovi ves ta čas radi in s posebno slastjo uživali zajčje meso, kadar so ga imeli na razpolago, edino njegov oče se je temu upiral in trdil, da on takega mesa za ves svet ne bi hotel, niti mogel jesti. Kaka tri leta pred vojsko pa se je domnil s svojimi sestrami, naj pripravijo večjega zajca kot „ogrski paprikaš“ ter da nikakor ne smejo očetu povedati, kakšno meso se je v to porabilo. Stari gospod ga je jedel in je paprikaš še pohvalil. Kaj je jedel, mu seveda niso povedali. Prihodnji teden so storili isto in tudi tretji teden so s starim gospodom večerjali paprikaš. Ko je dr. Voszkin oče že tretjič jedel zajčje meso, ne da bi bil o tem kaj vedel, se je sin že smel opogumiti ter začel hvaliti zajčje meso. Rekel mu je: „Zajčje meso je pa vendar zelo dobro.“ „Ze mogoče,“ mu je odvrnil oče, „toda jaz ga ne bi mogel jesti.“ „Saj si ga vendar že jedel,“ mu je rekel sin. „Ne, nisem ga še nikoli jedel, to je nemogoče!“ — „Pač, pač, današnji paprikaš je bil pripravljen od zajčjega mesa. Tudi v prejšnjih dveh tednih si s slatjo jedel tako meso.“ „Ni mogoče,“ se je začudil stari gospod. Dr. Voszka je bil na to pripravljen in je pomolil očetu pred obraz zajčjo glavo. Stari gospod je nato povedal, da je mislil, da je jedel dobro telečje meso in je odtlej vedno največji zagovornik te vrste mesa. — Dostikrat pa izvira upiranje proti uživanju zajčjega mesa tudi od tod, ker ga ne znajo prav pripraviti. V slovenski knjižici, ki v kratkem izide, bo nekaj navodil, kako je napravljati nekatere jedi od zajčjega mesa, kdor pa hoče takih kuharskih receptov še več, naj si kupi knjižico „Lehrmeister Bibliothek“ št. 334—335, Kaninchenfleischküche, ki jo je dobiti v vsaki knjigarni za 40 penigov (60 vin.).

Dijaška kuhinja v Kranju.

Polja, ki je krožila po mestu pretečeni teden pod naslovom „Vsem, ki so usmiljenega srca“ je donesla v prid „Dijaški kuhinji“ K 545/95. Počastil se je na ta plemeniti način spomin dragega pokojnika, najboljšega sina mesta Kranja, kand. inž. Bogdana Savnika, ki je umrl kot rezervni poročnik junaške smrti kraj Doberdobske planote. Podpisi na poli dokazujejo priljubljenost pokojnika v vseh slojih mesta Kranja, pa tudi zlato srce Gorenjcev. — Naj slede imena cenj. darovalcev, kakor so na poli označena:

Sodni svetnik Iv. Pogačnik K 10—; Dolar K 10—; Leskovec K 2—; Benedik K 2—; Bizjak K —60; Preisinger K —60; Ana Rus K 1—; Marija Šumi K 1—; Neža Hudovernik K —40; Marija Eržen K —40; Gogala K —50; Neža Zevnik K —40; Berta Fister K —40; Kovačič Justi K 5—; Neimenovana K 1—; prof. Prosen K 1—; profesor Pirnat K 1—; prof. Marinko K 1—; prof. Koletič K 1—; A. Drinovc K —40; Lina Mohor K —40; Plut K 1—; Mavec K —60; Karl Pollak K 2—; M. Hlebsč K 2—; Alojzij Brezar K 1—; Ivan Volčič K 2—; Ažman Marija K —45; Ciril Pirč K 10—; Janko Engelman K 1—; N. Jezeršek K —60; Francka Čenčič K 1—; Ivana Šumi K 1—; Marija Mayr K 1—; Anica Masten K 1—; Ana Mayr K 2—; Jelca Holzhaecker K 2—; Marija Jeglič K 2—; Ivanka Rabič K 4—; „Ilirija“ K 3—; Ivan Savnik K 5—; Fr. Berjak K 5—; nadsvetnik Bloudek K 10—; Ivan Potočnik K 2—; Anzelc K 1—; Marija Čadež K 1—; Mimi Cizlj K 2—; Janko Sajovic K 20—; Logar K 10—; J. & A. Majdič K 10—; Celesta Rant K 1—; Adamič Mara K 2—; K Pučnik K 2—; Ivanka Colnar K 10—; Marjeta Česen K 2—; Marija Belec K 1—; M. Golob K —60; Margareta Seršen K 1—; Marija Bugar K —60; M. Pavšlar K 1—; A. Šumi K 1—; Terezija Pucher K 1—; Franc in Ana Zadražnik K —70; Ivan Šipek K —80; Mara Mlejnik K 1—; Jos. Golob K 2—; C. Tajnik K 2—; Ana pl. Premerstein K 1—; Ljudmila Čvirn K 2—; Jernej Mihelič K 2—; M. Sirc K 1—; Tinca Komatar K 4—; Franc Kuralc K 1—; Ivan Kummer K 1—; Feliks Urbanc K 5—; Lovro Rebolj K 2—; Antonija Rebolj K 1—; Josipina Puppo K 10—; J. Pfeifer K 1—; „Merkur“ K 5—; K. Geiger K 1—; Franc Crobath K 5—; Fani Majdič K 1—; Rud. Rus K 1—; M. G. K 2—; Josipina Krisper K 2—; Mar. Jamnik K 1—; Marija Pečnik K 2—; Otokar Jäger K 1—; Marija in Fr. Steinbauer K 2—; Kozbek Viki K 1—; F. Lukež K —40; Marija Bidovc K 1—; Janko Strnad K 1—; M. Prevc K 1—; M. Killer K —40; Matjašič K —50; Jezeršek Franc K 2—; Marija Pavlin K 1—; Ana Šimunac K 1—; Pogačnik Cila K 1—; Cof Ivan K 1—; komisar Amon Mihael K 2—; L. Puhar K —40; J. Nadižar K —40; F. Pernič K —60; F. Kosiša K —40; Exler K —60; M. Prevc K —40; Petkovšek Franc K 1—; okr. glavar Fr. Schitnik K 2—; dr. Tekavčič K 1—; K. Simon K 1—; Rajko Mlejnik K 1—; Schwarz K 1—; Rožaj K —50; davčni predstojnik Ahlin K 1—; Kocmur K —60; Mešek K —60; Košar K —60; Kovač K 2—; Jeršič K —40; Hafner Mici K 1—; Hafner Jerca K 1—; Leopolda Krenner K 1—; Ivan Engelman K 1—; Magda Rant K 4—; Schindler K 1—; Josipina Kocmut K 1—; Franc Račovec K 2—; M. Jezeršek K 2—; Tominc Marija K 1—; Olga Pollak K 2—; Leopold Puhar K 2—; c. svet. Karl Savnik K 2—; Franc Savnik K 20—; Ing. Emmer K 20—; Viktor Smigovc K 2—; Dr. Štepihar K 10—; A. Slamberger K 5—; Viljem Pfundner K 1—; J. Ovčjak K 1—; M. Pock K 2—; Marija Pikuš K —40; Rajko Peterlin K 1—; Alojzij Pečnik K 1—; Marija Žebre K 1—; Rakovc K —40; Marija Vovnik K —50; Bajt Ana K 1—; Franc Špenko K 1—; Marija Tringer K 1—; Drukar-Wendling K 1—; Alojzija Završnik K 1—; Malenšek K 1—; Radojka Ullrich K 1—; Josef Bučar K 1—; župan Ferd. Polak K 5—; M. J. Likozar K 10—; F. Krenner K 4—; Ljudmila Dolenz K 10—; Rohrmann K 10—; Neimenovani 2—; Z. Kranjc K

2.—; Ivan Virant K 1.—; Jurij Depoli K 1.—; Ivan Valenčič K 2.—; dr. Herle K 2.—; Neimenovani K 1.—; ravnatelj lgn. Fajdiga K 5.—; Nečitljivi K 4.—; Franja Majdič, poštna uradnica K 6.—; dr. Globočnik K 4.—; J. Kušlan K 2.—; Merk K 2.—; Mat. Ažman K 1.—; Oskar Dev in soproga K 4.—; Kat. Fink K 1.—; Karolina Zupančič K 1.—; Franja Simon K 1.—; Janja Miklavčič K 1.—; Skrem in Cvar K 2.—; Minka Pirc K 5.—; Anton Korošec K 5.—; Vilfan K 1.—; Fr. Ks. Sajovic K 10.—; Karel Mahkota K 2.—; Marija dr. Kušarjeva K 4.—; dr. Wilfanovi iz Trsta K 20.—; dr. Karl Šavnikovi z Dunaja K 20.—; dr. Pavel Šavnik K 20.—

V isti namen so darovali izven pole: duh. svetnik Valentin Aljančič K 10.—; gđc. Fani in Katinka Jugovic K 10.—; Ida Mülkusch K 10.— — Razun tega je prejela „Dijaška kuhinja“ od 10. maja do vstevši 14. junija 1916 sledeče darove: gostilničar Cegnar v Zabnici krompirja in fižola v vrednosti K 22.— in povrh še K 20.— kot zdravniško pomoč po dr. Ed. Šavniku; Kmetška posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani K 150.—; profesorski zbor v Kranju za junij K 8.—; kranjski meščani za junij K 18'60; Jakob Zorman iz Mengša K 10.—; nadporočnik v rezervi geometer Franc Zupančič K 20.—

Vsem cenj. darovalcem se odbor najudaneje zahvaljuje; saj so s svojo požrtvovalnostjo dosegli znižanje deficita blagajnice, a tudi omogočili, da se še nadalje v prihodnjem šolskem letu učeča se mladina zamore izdatno dopirati.

Št. 1434.

Razglas.

Vodovodno podjetje za Kranj in okolico odda v zakup svoj lov na posestvu „Čemšenik“ v občini Preddvor za dobo 5 let, to je za čas od 1. julija 1916 do 30. junija 1921, potom javne dražbe, ki se vrši dne 27. junija ob 11. uri dopoldan v občinski pisarni v Kranju.

Zakupni pogoji so med uradnimi urami vsakemu na vpogled.

Vodovodni odbor za Kranj in okolico,

dne 14. junija 1916.

Načelnik: F. Polak s. r.

Razpis službe.

Razpisuje se tajniško mesto

uradnice ali uradnika

za zadržno bolniško blagajno, odnosno za obrtno zadrugo v Kranju.

Lastnoročno pisane prošnje je vložiti najkasneje do 25. t. m. na naslov: NAČELSTVO OBRTNE ZADRUGE IN POMOŽNE BOLNIŠKE BLAGAJNE V KRANJU.

Kranj, dne 14. junija 1916.

Načelnik.

Razširjajte naš list!

„KINO IDEAL“ V LJUBLJANI.

Spored učinkovitosti za 3 dneve:

sobota, dne 17., nedeljo, dne 18., ponedeljek 19. junija:

Sascha Messtrov teden 83 a.

Zelo zanimive aktualnosti z vseh vojnih pozorišč.

Vsied nestanovitne ljubezni.

Družabna drama v 4 dej. V glavni vlogi znamenita igralka Annie Boas. Napeto zanimivo dejanje, krasna scenerije, sij. igra, neprekos. izborne slike.

Za mladino neprimerno!

Spored učinkovitosti za 3 dneve:

torek, dne 20., sredo, dne 21., četrtek, dne 22. junija:

Sascha Messtrov teden št. 83 b

DRAMA V U-ČOLNU.

Zelo zanimive vojne aktualnosti z vseh vojnih pozorišč. Aktualna senz. drama v 2 dejanjih.

GOSPICA BRIVEC.

Veseloigra v 3 dej. s priljub. Hugo Flinkom in Vero Vitt v glavnih vlogah.

Za mladino neprimerno!

Prednaznavilo: **Najnovejši**

Henny Porten

umetniški film.

!! Zadnja predstava ob ugodnem vremenu na vrtu !!

Prisrček predstav. Ob delavnikih: ob 1/2, 5, 6, 1/2, 8 in 9. Ob ned. in prazn.: ob 1/2, 11 dop. 3, 1/2, 5, 6, 1/2, 8 in 9.

Prisrček predstav. Ob delavnikih: ob 1/2, 5, 6, 1/2, 8 in 9. Ob ned. in prazn.: ob 1/2, 11 dop. 3, 1/2, 5, 6, 1/2, 8 in 9.

Najboljša kosa sedanosti

je

Gorenjska kosa

katera je izdelana iz najfinejše srebrno-jeklene tvarine (Silberstahl). Kdor je že kosil ali poskusil srebrno-jekleno „Gorenjsko koso“, jo bode vsakemu najtopleje priporočal ter nikdar več druge vrste rabil, za katero se jamči (ali garantira), torej kdor še ni kosil z „Gorenjsko koso“, naj takoj piše po njo, katera se pa dobiva edinole v

Prvi gorenjski razpošiljalni IVAN SAVNIK, KRANJ.

„GORENJSKA KOSA“ je zelo priporočljiva tudi za ženske, ker je lahka kot pero. 17 24—9

„GORENJSKA KOSA“	60	65	70	75	80 cm	dolga
	6	6 1/2	7	7 1/2	8 pesti	

2'60, 2'70, 2'80, 2'90, 3—K

Da je „GORENJSKA KOSA“ najboljša, je dokaz, ker se zahteva po vseh avstro-ogrskih deželah ter je vsakemu na razpolago mnogo pohvalnih pisem.

! La Spomlad!

Najstarejša trgovina

Ferd. Sajovic
v Kranju

(poprej J. C. Pleiweiss)
priporoča

2 52—24

svojo bogato zalogo

sukna, letenskih modnih blagov, ceftirov in batistov za ženske bluze in obleke, pike, kambrikov, levantinov, ševijotov, kamgarnov in lodnov za pelerine, šifona, bele kotenine in platna za rjuhe, cvilna za žimnice, satenastih in pisanih posteljnih odej, kakor tudi vsega drugega manufakturnega blaga.

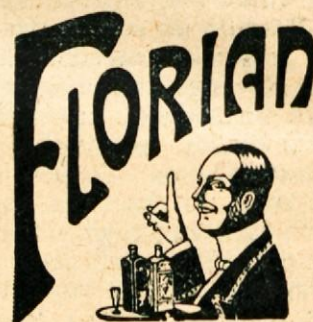
Volneni robci, pleti najnovejših vzorcev in najboljše kakovosti.

Snežne kape, trebušnike, naročnike, rokavice in nogavice za vojake.

Svilnati robci najnovejših vzorcev.

prijatelj moj,
gre na vsako pot z menoj!

Ker se večkrat z njim krepčam,
Vedno zdrav želod'c imam!

Najboljše krepčilo želodca!

Sladki in grenki.

Pazite na pristnost!

Posebno na kolodvorih!

VI. 9—50 6

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v LJUBLJANI

obrestuje hranilne vloge od 1. januarja 1913 naprej po čistih

brez odbitka rentnega
davka.

4³ / 4⁰ / 0

brez odbitka rentnega
davka.

Rezervni zaklad
nad K 800.000.

Rezervni zaklad
nad K 800.000.

6 52—21